

ἀπουσίαν μας από την Ξυνηθρόσουπαν. Η κυρία Τζίννη έμεινε έμβρόντητος, όταν ανέγνωρε τα αγαπημένα της διαμαντικά... Οι άλλοι δεν ήξευραν τί να ειπουν.

Χρυσωμένο-Χιόνι-πού-πετα, ειπεν ο Ίνδος, σου φέρνω τα κλεμμένα διαμαντικά. Τα είχε κλέψη εν άγνοία μου ένας ληστής, τον όποιον θα εσκότωνα εγώ ο ίδιος, αν δεν εύρισκα προ όλίγου το πτώμα του εις το δάσος, κοντά εις τον βάλτον! Ο Λαποδύτης, Χρυσωμένο-χιόνι-πού-πετα, ήτο ο Αύγουστος!

«Ετιμώρησε τον προδότην...» (Σελ. 387, στ. α.)

Ο μανδρίλλος Αύγουστος! ανεβόησαν κατάπληκτοι όλοι γύρω στο τραπέζι.

Ο μανδρίλλος Αύγουστος! επανέλαβεν ο πλοίαρχος Θωμάς Στίκ, κτυπών με φοβερήν δύναμιν τον γρόνθον του εις το τραπέζι. «Α! μά'ς όλες τές άτιμιές ήτο χωμένος αυτός ο άθλιος πίθηκος!

Ναι, εξηκολούθησεν ο Ίνδος. Και ειθε να μη μου ήρχετο ποτέ ή ιδέα να τον αγοράσω από εσέ, ω μεγάλη άρχηγέ της πιρόγας που κωπνίζεις! Διότι κανέν από τα άποψινά δυστυχήματα δεν θα συνέβαινε! Αυτός τα έκαμεν όλα, αυτός ήτο ή πρώτη αίτία όλων!

Πώς αυτό; ήρώτησεν ο κ. Κορνρόζ.

Και όλη ή όμήγυρις έστρεψε προς τον Ίνδον άρχηγόν, περιμένουσα ν' ακούση την διήγησίν του...

Ο Που-Κόμπο-Ουάμπας ήτο πράγματι άρχηγός των Ίνδων άνταρτών. Με την διαφοράν μόνον ότι, όταν έφυγεν από την Ίνδικήν Χώραν, όπου ή Κυβέρνησις των Ήνωμένων Πολιτειών

τώ ειχεν όρίση τόπον διαμονής με την φυλήν των Παωνήδων, δεν είχε μαζί του παρά μόνους τούς άνδρας της φυλής του. Άλλ' όταν εισέβαλεν εις την Λουζιάναν, εις να προσέρχωνται όπως ένωθούν μαζί του, εν μικρόν σώμα από Ίνδους Απάγας-Πεγόας, άνταρτας και αυτούς. Αυτόι ήσαν οι Ίνδοί, τούς όποιους ο Μπαμπης άνόμαζε Φειδοπόδαρους, και είχαν άρχηγόν τον Κόρρη-Κελούτον, την Άστραπήν-πού-κάννει-ζιγ-ζάι, Μέγαν Μαύρον Γύπα, δηλαδή μέγαν άρχηγόν των Απαχών-Πεγόας.

Αυτός ο Μαύρος Γύψ είχε παρακαλέση τον Κόκκινον Τριγωνοκέφαλον, τον άρχηγόν των Παωνήδων, να τον δεχθή σύμμαχον εις την εκστρατείαν του εναντίον των λευκών, διότι το ίδικόν του σώμα ήτο μικρόν, και έφοβετό μήπως, αν έμενε μόνος, κατακεραματισθή εις την πρώτην σύγκρουσιν με τούς στρατιώτας, τούς όποιους βεβαίως θα έστελλεν ή Κυβέρνησις εναντίον των άνταρτών.

Ο Άνεμος-πού-περπατεί εδέχθη την ένωσην των δύο συμμοριών, υπό την άρχηγίαν του, και ο Κόρρη-Κελούτος έγινε υπαρχηγός του. Γρήγορα όμως μετενόησε δι' αυτήν την άπόφασίν του. Ενώ αυτός και οι όμόφυλοί του Παωνήδες είχαν λάβη τα όπλα, απλώς και μόνον διά να κατακτήσουν την ανεξαρτησίαν, οι Απάχαι-Πεγόας έφαινοντο ότι δεν είχαν παρά ένα μόνον σκοπόν: τας άρπαγάς και την ληστείαν!

Ο Που-Κόμπο-Ουάμπας, άγανακτημένος με την διαγωγήν των, ειχεν επανειλημμένως άποπειραθή να κάμη αυστηράς παρατηρήσεις εις τον Μαύρον Γύπα, άλλ' αυτός έγελούσεν, όταν τας τούς ήκουε. Έλαβε τότε ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος την μυστικήν άπόφασιν να χωρισθή από τούς συμμάχους του με την πρώτην άφορμήν, όταν ο δρόμος της εισβολής των έφερε και τας δύο φυλάς, ήνωμένας άκόμη, εις το δάσος των Κιγκαζού, όπου και κατεσκήνωσεν. Έπειτα από όλίγον ο Άνεμος-πού περπατεί ήλθε προς συνάντησιν του πλοίαρχου Θωμά Στίκ, εις την Ξυνηθρόσουπαν, διά να πάρη, ως είδομεν, τον μανδρίλλον Αύγουστον.

Αυθημέρον, το βράδυ, πολύ εύχαριστημένος από την φιλόξενον ύποδοχήν του Βασιλέως των Χοιρομηριών και της συζύγου του, είχε βάλη τούς Παωνήδες του να όρκισθούν ότι θα εσέβοντο την Ξυνηθρόσουπαν και τούς κατοίκους της ως ιερόν άσυλον και φίλους άπαρα-

διάστους. Οι δε Απάχαι-Πεγόας και ο άρχηγός των έκαμαν τον ίδιον όρκον εις το Μέγα Πνεύμα. Και με αυτόν τον τρόπον, ως έλεγεν ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος με την γραφικήν διάλεκτόν του, «έσημειώθη ή θύρα του Βασιλέως των Χοιρομηριών με το σημεϊον της εύλογίας!»

Έπέρασαν όλίγαί ήμέραι, και ο Μέγας Μαύρος Γύψ, τριγυρίζων ένα βράδυ εις τα περίεξ της Ξυνηθρόσουπας και μετανοημένος ίσως διά τον όρκον του, εις τον Μανδρίλλον Αύγουστον να σκαρφαλώη εις τον τοίχον του κτήματος, να τρυπήνη εκεί μέσα, και μετ' όλίγον να επιστρέψη με τα χέρια γεμάτα από λαμπρά διαμαντικά! Ήσαν τα κομήματα της κυρίας Κορνρόζ' ο πίθηκος εισήλθεν εις το δωμάτιόν της, τα είδεν, έγοητεύθησεν τα μάτιά του από τα διαμάντια της, και τα έκλεψε!

Άλλά και του Κόρρη-Κελούτου τα μάτια δεν έπήγαν όπισω: δι' αυτό έσπευσε να προσθάση τον πίθηκον και να του άρπάση από τα χέρια του τα κλοπιμαία, δια να τα κάμη ιδικά του εν πρώτοις. Αυτός ο Μέγας Μαύρος Γύψ ήτο άξιος του όνόματός του, διότι ειχεν άρπακτικά αισθήματα ως άρπακτικόν όρνεον. Δι' αυτό, καθώς έκύτταζε με άχόρταγα μάτια, υπό τας ακτίνας της σελήνης, εκείνα τα έξοχα διαμαντικά, εκείνα τα λαμπρά μαργαριτάρια, τα ζαφείρια με τας κυανές ακτινοβολίας των, τα χρυσά δεσιμάτα των, τα δακτυλίδια όπου έλαμπαν τα διαμάντια, τον έπιασαν τα γέλια διά τον ήλθιον όρκον του, και είχε συλλάβη άμέσως τό φρικτόν σχέδιον να τον παραβή, και να εισέλθη, διά νυκτός, με τούς ιδικούς του εις την Ξυνηθρόσουπαν, χωρίς να το γνωρίζουν οι Παωνήδες, και να ληλατήση τα πλούτη της κατοικίας, ή όποια περιείχε τοιούτους θησαυρούς! Άνεκοίωσε, μόλις έφεξεν ή αύγή, το σχέδιόν του εις τούς Πεγόας του, και αυτοί, φυσικά, ύπόφρονες με τον άρχηγόν των, απεικρίθησάν με χαρμόσυνα σιριτήματα εις αυτήν την άτιμον πρότασιν, χωρίς καν να καταδεχθούν να ένθυμηθούν τον όρκον των.

Και ίδου πως, και διατί, και από ποίους ειχε γίνη έφοδος διά νυκτός εις την Ξυνηθρόσουπαν, χωρίς να ύποπτευθούν το παραμικρόν οι Παωνήδες και ο άρχηγός των...

Οι πρώτοι πυροβολισμοί ειχαν άφηνίση τον Άνεμον-πού-περπατεί, εις την σκηνήν του, μέσα εις το δάσος. Και αυτός, μόλις εις την άπουσίαν των Πεγόας και του άρχηγού των από τας σκηνάς των, έγόησεν ως εξ' έμφύτου την φρικώδη αλήθειαν. Έκυριεύθη από θυμόν και άλγος μαζί και με τούς

Παωνήδες του ώρμησε προς την Ξυνηθρόσουπαν, διά να βοηθήση τούς κατοίκους της εναντίον της άτίμου επιθέσεως των παρασπόνδων συμμάχων του. Άλλά τον είχε προλάβη ήδη ή άνδρεία των φίλων και των ύπηρετών του Βασιλέως των Χοιρομηριών. Είς τα μισά του δρόμου, εις την άκραν του δάσους, οι Παωνήδες συνητήθησαν με τούς έπιζήσαντας Πεγόας, που έφευγαν διά να σωθούν!

Τότε, ενώ οι πιστοί του σύντροφοι έπιαναν τούς φυγάδας, ο Που-Κόμπο-Ουάμπας έπεσεν εναντίον του Μαύρου Γυψός, τον έτίναξε κάτω και του απέσπασε την όμολογίαν όλων των διατρεζάντων—από την κλοπήν που έκαμεν ο μανδρίλλος, έως την άπόπειραν της εισβολής που έγινε κατά της Ξυνηθρόσουπας τόσοσν επióρους!

Και αφού διηγήθη διά μακρών όλα αυτά τα λιαν ένδιαφέροντα περιστατικά, ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος των Παωνήδων επρόσθεσε με το μειδίαμα εις τα χείλη:

— Τώρα, ενώ ο Που-Κόμπο-Ουάμπας λέγει την αλήθειαν διά να εκμηδενίση την άδικον κατηγορίαν, εκεί κάτω, υπό τα δένδρα του δάσους, ο Κόρρη-Κελούτος, ο επióρος και κλέπτης, δεν θα προδώση πλέον τούς όρκους του και δεν θα προσβάλη πλέον τούς λευκούς, που εινε ιεροί διά τον Που-Κόμπο-Ουάμπαν, ο όποιος εινε μέγας άρχηγός, διότι εκείνος κοιτάται εις το χόμα, με το κράνιον του σπασμένον με τον κεφαλοθραύστην μου! Είθε να γαθούν και να αφανισθούν, όπως εκείνος, όλοι όσοι βαδίζουν εις τας σχολιάς άτραπούς της πονηρίας και της προδοσίας!... Και ο Άνεμος-πού-περπατεί, αφού ετιμώρησε τον προδότην, έγύμνωσε το πτώμα από τα διαμαντικά που έκλεψεν αυτός από τον κλέπτην! Και ήθέλησε να τα άποδώση χωρίς άναβολήν εις το Χιόνι-πού-πετα, την Βασιλίσαν των Χοιρομηριών! Έκαμεν εν βήμα, με αληθινήν μεγαλοπρέπειαν, προς τον κ. Κορνρόζ, που έστέκετο ένεδος και άναυδος:

— Βασιλεϋ των Χοιρομηριών, εξηκολούθησεν, ειπες διά τον Μέγαν Τριγωνοκέφαλον πράγματα που δεν ήσαν δικαία και αληθινά. Έπειδή όμως οι Απάχαι, οι μόνοι έξοχοι, ειχαν έλθη να τεθούν υπό τας διαταγάς του Άνέμου-πού-περπατεί, αυτός εινε ο ύπεύθυνος διά το έγκλημα των άγρίων εκείνων θηριών! Ίδου, εμπρός σου εινε ο Άνεμος-πού-περπατεί! Έρχεται έκούσιως να σου παραδοθή ως εξιλαστήριον θυμα, διά να εκδικηθή εις το πρόσωπόν του τούς Πεγόας! Σκότωσε, αν θέλης τον Που-Κόμπο-Ουάμπαν, στείλέ τον εις τούς δικαστάς της Νέας Όρλεάνης, παράδωσέ τον εις τα στρατεύματα, τα ό-

ποια περιτρέγουν τώρα τα λειβάδια διά να μάς συλλάβουν. Έχεις το δικαίωμα να το κάμης! Άλλά κανέν δικαίωμα δεν έχεις να τον όνομάζης προδότην και ψεύτην! Ο Άνεμος-πού-περπατεί εινε ικανός να πεθάνη διά να κρατήση τον λόγον του, αλλά εινε άνίκανος να ειπή ψεύμα και να κάμη άνανδρίαν!

Και επέταξε με περιφρόνησιν μακράν του το τουφέκι του και τον κεφαλοθραύστην του. Κατόπιν, με σταυρωμένα χέρια, με το κεφάλι ύψηλά, με τα μάτια στυλωμένα προς την όμήγυριν, έστάθη περιμένων την άπόφασιν της τύχης του.

Η προφανής ειλικρίνεια και ή εύγένεια του Ίνδου άρχηγού ειχαν βαθέως συγκινήση όλους τούς θεατάς αυτής της σκηνής. Εγώ, παιδάκια μου, έκλαια σαν άρνάκι που έχασε την μάνα του. Χονδρά δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια της κυρίας Τζίννης και της Σούμαν. Ο πλοίαρχος Στίκ ήτο κόκκινος σαν τομάτα, ο κ. Πλωμπ έκαινε κάτι κινήματα σαν έπιληπτικός διά να κρύψη την ταραχήν του. Η Μάτζη έγελούσε με δάκρυα, ο Μπέν έθρηνούσε με γέλια.

Αν έρωτάτε διά τον κ. Κορνρόζ, αυτός ήτο τόσοσν συγχυσμένος, ώστε τα χείλη του έτρεμαν. Έσηκώθη όμως, έπήγε κ' έσήκωσε από κάτω το βίντσεστερ και τον κεφαλοθραύστην και ήλθε να τα έγχειρίση εις τον εύγενή εκείνον Ίνδον:

— Πάρε τα! ειπε με πνιγμένην φωνήν... πάρε τα, σε ίκετεύω!... Ο Άνεμος-πού-περπατεί εινε ένας μεγάλος, πολύ μεγάλος άρχηγός, και ο Βασιλεϋ των Χοιρομηριών, ο όποιος δεν θαυμάζει, θα θεωρήση μεγάλην τιμήν του, αν αυτός θελήση να του δώση το χέρι ως σημεϊον ότι τον συγχωρεί διά τα λόγια, τα όποια δεν έπρεπε ποτέ να ειπωθούν!

Έπρεσε τότε εις τον λαιμόν του άγρίου και τον έφίλησεν σαν αδελφόν. Όλοι οι συνδαιτυμόνες ήλθαν να σφίξουν το χέρι του Μεγάλου Τριγωνοκέφαλου και να τον φορτώσουν με λόγια ύπολήφως και αγάπης. Έπειτα ήλθεν ή σειρά των παιδιών, τα όποια ο Ίνδος έσήκωσεν εις τας αγνάλας του κ' έτριψε τ' αυτιά του με τα ιδικά των, εις ένδειξιν φιλίας—κατά το έθιμον της φυλής του.

Τότε, με το τουφέκι του κρεμασμένον από τον ώμόν του, και με τον κεφαλοθραύστην εις την ζώνην του, αφού συγκρούσε ένα ποτήρι με νερό-πού-καίει προς τα ποτήρια των λευκών αδελφών του», ο Που-Κόμπο-Ουάμπας, γε-

μάτος από συγκίνησιν επίσης, έσύστησεν όλην την οικογένειαν «εις τα βλέμματα του Μεγάλου Πνεύματος», και έφυγεν από εκεί που ειχεν έλθη, δηλαδή από την πορτούλα που ειχε μείνη άνοικτη εις το επάνω μέρος του πάγκου! (Έπεται συνέχεια)

KIMON ALKIANIS

Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΦΦΕΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Η Σταματίνα κάθεται κοντά στο παράθυρο, και μαντάρει κάλτσες, και τραγουδεί ένα άστέιο τραγουδάκι.

— Ω! τί όμορφο άσπρο γατάκι!

— Χαϊδέψτε το, μην το πειράξετε όμως! λέγει ή Σταματίνα. Βλέπετε τί νόστιμο που εινε; Εινε άσπρο σαν πούπουλο.

Εγώ του δένω γύρω στο λαιμάκι του μια μαβιά κορδελλίτσα.

Η κυρία το αγαπά πολύ, αυτό όμως έχει καλλίτερα να κάθεται κοντά μου εινε λιγάκι λαιμαργο, κι' όλο στην κουζίνα τρέχει, άμα του μύρισουν τα φαγιά.

Η Λουλούκα και ο Λουλουκος παίζουν με το ψιφινάκι. Και παίζουν τόσο φρόνιμα και ήσυχα, ώστε ή Σταματίνα άποφασίζει και τ' άφίνει μοναχά τους μια στιγμή, και πηγαίνει έως την βρύση, εις το περιβόλι, διά να πάρη νερό

«Παίζουν με το ψιφινάκι...» (Σελ. 387, στ. γ')

δροσερό, διότι ή κυρία σε λίγο θα της σημάνη το κουδοϋνι να πάη γλυκό...

— Να μην κάνετε άταξίες! να μη λερωθήτε!

— Έννοια σου! θα κάτσωμε φρόνιμα, Σταματίνα...

Η Σταματίνα εινε λιγάκι φλύαρη, κάθεται στην βρύση και πιάνει τα λόγια με την ύπηρετρια του διπλανού σπιτιού. Και, ως που να γυρίση πίσω, ή Λουλούκα και ο Λουλουκος πάνον μέσα στην κουζίνα ώραιες ιστορίες...

Περμμένετε το άλλο φύλλο, να μάθετε τί έκαναν.

(Έπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια).

Οι καρραγωγείς ετήρησαν την υπόσχεσιν των. "Αμα μᾶς εἶδαν, ἔσπευσαν νὰ μᾶς δέσουν καὶ νὰ μᾶς ρυμουλκήσουν. Τὰ στίβάρᾳ ἄλογά των μᾶς ἐτραβούσαν πρὸς τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου μας, καὶ μόλις μᾶς ἄφιναν καιρὸν νὰ θαυμάσωμεν τὰ ὄρατα παρόχθια τοῦ ποταμοῦ, μὲ τὰ λευκὰ σπιτάκια καὶ τοὺς κομψοὺς πύργους των...

Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόλιν Σαίντης. Ἀπὸ οἴκτου πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς μίς Σίμφων, ὁ πατέρας μου τὴν παρεκάλεσε νὰ περιμεῖνῃ ἕως ὅτου τῆς στείλῃ ἕνα ἀμάξι.

"Ἐτσι δὲν θὰ ἐκτεθῆτε εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου μὲ αὐτὴν τὴν ἐνδυμασίαν, τῆς εἶπεν. Ἐγὼ θὰ σᾶς συναντήσω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διότι θέλω νὰ στείλω ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Μαιν-Ροῦ ἕνα τηλεγράφημα διὰ τὴν αἰσίαν ἀφιξίν μας. Δὲν θέλετε καὶ σεις, παιδιὰ, νὰ ἐρωτήσω τὴν καλὴν σας μητέρα μήπως θὰ στενοχωρηθῆ, ἂν ἐμεῖς δεχθούμε τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Λαυρεντόνη;

Φιλία καὶ χαρὲς ἀπήντησαν εἰς τὸ νέον τοῦτο δέγμα τῆς ἀγάπης, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν λεπτότητα μᾶς εἶδεν ὁ μπαμπᾶς. Αὐτὸς ἐκαμάρωσε τὴν χαρὰν μας καὶ ἐπειτα, στρέφων πρὸς τὴν δασκάλαν μας:

Ἦρῃς ἐκτός τούτου νὰ καταγγείλω καὶ τὸν κλέπτην σας, μίς Σίμφων. Δὲν εἶχε κακὸν σκοπὸν... ἐγὼ δὲν ἐπεθύμουν καταγγείλω αὐτόν... δὲν ἤθελα παρεμποδίσω ἀποστολὴν του!

Ἐραία ἀποστολή! ἐφώνησεν ὁ Γιώργης, ἂν ὁ σκοπὸς τῆς εἰς εἰς ἀπογύμνωσιν τοῦ πλησίον.

Δὲν βλέπετε, τοῦ εἶπα ἐγὼ, ὅτι ὁ ἀπόστολος ἐκεῖνος κάμνει καὶ ἐμπράκτως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς φιλαρσεκειας;

Νό! νό!... ἐφώνησεν ἡ μίς, χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰ πειράγματά μας, δὲν ἐπεθύμουν... ὄχι!

Ἐχετε, ἀλήθεια, ἀγγελικὴν πραότητα, δεσποινίς, τῆς εἶπεν ὁ πατέρας μου. Ὁ ἀνάβαλω λοιπὸν τὴν καταγγελίαν, ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε, ἕως ὅτου λάβω περὶ σσοτέρως πληροορίας διὰ τὸν ὑποπτον ἀπόστολον ἂν ὁμως αἱ πληροφορίες αὐταὶ δὲν εἴνε εὐχάριστοι διὰ λογαριασμὸν του, τότε θὰ ἐνεργήσω ὅ,τι πρέπει!...

Τὸ τέλος ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀφιέρωθη εἰς τὸν καθαρισμόν καὶ εὐπρεπισμὸν τῆς Φοιτητρίας, καθὼς καὶ τῆς μίς

Ρεβέκκας. Τὴν ἐπιούσαν, ἡ ὁποία ἦτο Κυριακή, τὴν ἐδαπανήσαμεν ὅλην διὰ νὰ ἐπισκεφθώμεν τὰ ἀξιωματικῶς τῆς Σαίντης, τὰ ὁποία εἴνε πραγματικῶς θαυμάσια: τὸν Ἅγιον Εὐτρόπιον καὶ τὴν περίφημον κρύπτην του, τὸν καθεδρικὸν ναὸν, τὴν ρωμαϊκὴν παλαιστρᾶν, τὴν Ὀριαμβευτικὴν ἀψίδα τοῦ Γερμανικοῦ, καὶ ἄλλα.

Κατενθουσιασμένοι ποῦ εἶδαμεν τόσον ὄρατα πράγματα, ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου παρήγγειλεν ὁ πατέρας μας καὶ μᾶς παρέθεσαν χορταστικώτατον γεῦμα. Καὶ εἶχαμεν μίαν ὄρεξιν!

Ἡ καλὴ μας μαμμὰ εἶχε στείλῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς πρὸς παράτασιν τοῦ ταξειδίου μας ἕως τὴν θάλασσαν, καὶ αὐτὸ ἐκορύφωσε τὸν ἐνθουσιασμόν μας. Τὰ ἀπόροπτα ὁμως, οἱ κόποι, τὰ ἐμπόδια, οἱ κίνδυνοι, πάντα ὅσα ἀποτελοῦν τὸ βέλγητρον τῶν ἀληθινῶν περιηγήσεων, εἶχαν μείνῃ πίσω ἀπὸ τὸ Κουρτεβοῦ, καὶ ἡ κλείσις τὸ κεφάλαιον τῶν ἐνδόξων τῆς ἄθλων.

Ἡ ἐκδρομὴ ἕως τὴν Ροσφόρτην δὲν ἦτο παρὰ ὁ ἐπίλογος, τὸ θελκτικὸν τέλος τοῦ ὄλου. Εἶχαμεν ὁμως ἀρκετὰ ἀγωνισθῆ, εἶχαμεν ἐξοδεύσῃ ἀρκετὸν μέρος τῶν δυνάμεών μας, ὥστε δικαίον ἦτο νὰ δρέψωμεν τῶρα καὶ ἀκόπους δάφνας...

Τὴν Δευτέραν, μὲ τὸ λάλημα τοῦ πετεινοῦ, ἀπεπλεύσαμεν ἀπὸ τὸν μικρὸν λιμένα τῆς Βερτογιέρης. Ἡ ἄμπωτις μᾶς παρέσυρε, καὶ τὰ πανιὰ ἦσαν φουσκωμένα μὲ πρῶμο ἀεράκι.

Ἐπαίρναμεν τοῦλάχιστον... τρία μίλια τὴν ὥραν!

Ὁ Ἰάκωβος εἶχεν εἰδοποιήσῃ τὸν σηματοφόρον Λαυρεντόνην ὅτι θὰ ἐφθάναμεν ἐκεῖνο τὸ ἴδιον βράδυ, καὶ θὰ ἦτο βέβαια πολὺ ἄ-

τόπον νὰ μὴ κρατήσωμεν τὸν λόγον μας. Ὁ κυβερνήτης μας δὲν ἐλησμόνησε τὴν ἀκαμπτὸν ἀπόφασίν του νὰ μὴ προσεγγίσωμεν πουθενά, παρὰ μόνον χάριν τοῦ Ταγεβοῦργου, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περάσῃ τόσον κοντὰ ἀπὸ τὴν ἐνδοξὸν γέφυραν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποθανάτισῃ ἡ ἐναντίον τῶν Ἄγγλων νίκη τοῦ Λουδοβίκου Θ', κατὰ τὸ 1242, χωρὶς νὰ κάμῃ τὸ πατριωτικὸν του προσκύνημα.

Ἡ γέφυρα δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλὰ μίᾳ ἀναμνηστικῆς πλάξ, ἐκεῖ κάπου, ἀναφέρει τὴν ιστορικὴν χρονολογίαν. Ἐγὼ, ὡς διάθερος πατριώτης, καθὼς ἐπερνούσαμεν, ἐβγαλα τὸν σκουφὸν μου καὶ ἐβρόντοφώνησα: «Ζήτω ἡ Γαλλία!» Ἐως ἐδῶ, δὲν ἐπέπραξε ἕκαμα ὁμως καὶ τὴν μεγάλην ἀνοήσιαν νὰ προσθέσω: «Κάτω οἱ Ἄγγλοι!»

Ἡ μίς Ρεβέκκα κατηγόνησεν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι, ἂν δὲν ἀπέσυρα αὐτὴν τὴν λέξιν, θὰ ἐνόμιζεν ἐαυτὴν ἠναγκασμένην νὰ φύγῃ μὲ τὸ τραῖνον, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχε σταθῆ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς διασταυρώσεως.

Ἐγὼ ἐπέισμωσα καὶ δὲν ἤθελα τίποτε ν' ἀνακαλέσω, διὰ νὰ μὴ θιγθῆ ἡ φιλοτιμία μου. Ἡ μίς Σίμφων εἶχε πάρῃ δρόμον κ' ἐφευγε, ὅταν πλέον ἐγὼ, συγχινηθεὶς ἀπὸ τὰ ἀπελπιστικὰ βλέμματα τῶν δύο διδύμων, συγκατέτίθην νὰ τραυλιστῇ πρὸς τὴν οὐθύμιον Ἄγγλιδα, ὅτι, ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν εἶχε μετᾶσχῃ τῆς ἀνταρσίας τοῦ κόμητος τῆς Μαρκίας, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρῆ ἐαυτὴν προσβεβλημένην ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀνακραυγῆς μου.

Δὲν ἐγνώριζον κόμητα Μαρκίας! ἀπήντησεν ἡ μίς Ρεβέκκα, κάπως ἡμερωμένη.

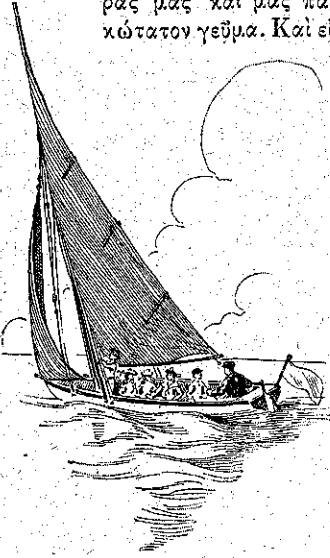
Καὶ σᾶς συγχάριζα δι' αὐτὸ, ἐπρόσθεσεν ὁ Ἰάκωβος. Διότι φυσικὰ καὶ σεις δὲν ἐπιδοκιμάζετε τὴν διαγωγὴν ἐνὸς ἀντάρτου, ποῦ θέλει νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τοῦ κυριάρχου του.

Νό!... διαγωγὴ του πολὺ κακὴ!

Ἐννοεῖτε λοιπὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ τὰ βάλετε μὲ τὸν Πέτρον διὰ τὸν δικαίον θυμὸν του.

Δὲν ἐννοῶ τίποτε!

Ὁ Ἰάκωβος, ὁ Γιώργης, ἡ Φρανσίνα καὶ ἡ Μαρία-Ρόζα ἐπεχείρησαν νὰ τῆς ἐξηγήσουν τί συνέβαινε, καὶ

«Μὲ πρῶμο ἀεράκι...» (Σελ. 388)

«Μὲ τί καμάρι ἐκρατοῦσα τὸν γάντζον...» (Σελ. 389.)

τῆς τὰ ἐμπέρδευσαν τόσον πολὺ, ὥστε ἡ μίς Ρεβέκκα, ἐντελῶς-παραχαλισμένη, συνεφώνησε μαζί των ὅτι ὁ κόμης τῆς Μαρκίας ἦτο «φρικτὸν ἔστι καὶ λέγειν!»

Ἐπὶ τέλους! ἐφώνησεν ὁ πατέρας μου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποφύγῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Δῶστε λοιπὸν τὸ χέρι σας, δεσποινίς, εἰς ἐνδειξίν συμφιλώσεως... γιὸ-ὄν! ἐμπρός!

Γιὸ-ὄν! γιὸ-ὄν! ἐπανελάβαμεν ὄλοι...

Μετ' ὀλίγην ὥραν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐμπορικῶν ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων ποῦ ἐξεφόρτωναν τοὺς γαιάνθρακας, ποῦ εἶχαν ὡς φορτίον, διὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν μὲ τὰ πολύτιμα βαρέλια τοῦ Κορνιάκ, διεκρίναμεν τὸ κομψὸν καὶ μακρόστενον σκάφος μίᾳς ἀτμακάτου, τὴν ὁποίαν ἐκυβερνοῦσεν ἕνας σηματοφόρος ἐν στολῇ: ὁ φίλος μας Γκὺ Λαυρεντόνης.

Ὁ λαμπρὸς αὐτὸς νέος εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ ἔλθῃ ἕως ἐκεῖ διὰ νὰ μᾶς πάρῃ εἰς τὴν ἀτμακάτον του καὶ νὰ μᾶς ξεκουράσῃ.

Θὰ ρυμουλκήσωμεν τὴν Φοιτητριάν σας, εἶπε, κ' ἔτσι δὲν θὰ ἔχετε καμμίαν ἀνησυχίαν διὰ λογαριασμὸν τῆς.

Χωρὶς δὲ νὰ περιμεῖνῃ τὴν ἀπάντησίν μας, διέταξε τρεῖς ἀπὸ τοὺς ναῦτάς του νὰ μᾶς ἀντικαταστήσουν.

Ἀδύνατον ἦτο ν' ἀπορρίψωμεν τὴν εὐγενῆ προσφορὰν του. Ὁ Γκὺ ἔβαλε τὸν πατέρα μου καὶ τὰς ἐπιβάτας νὰ καθήσουν εἰς τὴν πρύμνην, ὅπου ἦτο στρωμένον τὸ ὑπηρέσιον, κυανοῦν μὲ ἐρυθρὰς λωρίδας καὶ μὲ ἀγκύρας χιαστὶ ραμμένας εἰς τὰς γωνίας. Ὁ Ἰάκωβος ἐπήγε μαζί μὲ τὸν ἀξιωματικόν, ὁ Γιώργης ὁμως καὶ ἐγὼ ἠρνήθημεν διαρρηθῆναι νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν λέμβον μας. Ἀφοῦ ἦτο ἀνάγκη νὰ μείνουν ναῦται μῆσα εἰς αὐτὴν, ἡμεῖς ἔπρεπε νὰ μείνωμεν διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσωμεν εἰς τὸν λιμένα!

Ὁ Λαυρεντόνης μᾶς ἐξήγησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἤμεθα συνηθισμένοι διὰ νὰ κυβερνώμεν μὲ τὸ τιμόνι καὶ νὰ λασκάρωμε τὴν μπαροῦμα, ἀναλόγως τῶν παραγγελμάτων τοῦ ρυμουλκοῦ, κ' ἐστεῖλεν ἕνα δίοπον νὰ μείνῃ μαζί μας.

Μὲ τί καμάρι ἐκρατοῦσα τὸν γάντζον διὰ ν' ἀβαρῶρω καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὰς συγκρούσεις, ὑπὸ τὰς ὀδηγίας ἐκείνου τοῦ γαλονοφόρου ναυτικοῦ! Εἶχα μάθῃ, σχεδὸν χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ μὲ διδάξῃ, πῶς νὰ παίρνω τὰ μπόσια (δηλαδὴ πῶς νὰ κονταίνω τὸ μάκρος τοῦ σχοινίου), πῶς νὰ λασκάρω (ν' ἀφίνω ὀλίγον διὰ νὰ μακρύνῃ), καὶ τέλος νὰ μολάρω μάντου (νὰ τὸ ἀφίνω ἐντελῶς νὰ φεύγῃ)...

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ροσφόρτην, ὁ Γκὺ μᾶς ὀδήγησε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐμπορικῶς τεχνικούς λιμένας, διότι ἡ εἰσοδος εἰς τὸν ναύσταθμον δὲν ἐπιτρέ-

πεται παρὰ μόνον εἰς τὰς λέμβους τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἔδωσε τὸ πρόσταγμα:

Κράτει!

Ἡ ἑλιξ τῆς ἀτμακάτου ἐστάθῃ ἀποτόμως.

Μόλα τὸ ρυμούλιο! ἀβάρα πῖσω!

Ἐγὼ, ὡς ἄν τέλειος ἀρμενιστής, καὶ χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ δίοπου, ἀβαράρω μὲ τὸν γάντζον μου καὶ φουντάρω τὴν ἀγκυραν!

Εἶνε αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς βλέπετε, ἀπολαύσεις, ποῦ δὲν λησμονοῦνται ποτέ!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Τὸ δεῖπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου κατελύσαμεν τὸ βράδυ, ὁμοίωζε μὲ ὄλα τὰ δεῖπνα ποῦ κάμνει κανεὶς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ξενοδοχεῖα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὁ φίλος μας σηματοφόρος ἐπρόκειτο νὰ φάγῃ μαζί μας τὸ μεσημέρι ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ, ἐπήγαμε νὰ κάμωμεν τὸν περίπατόν μας εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸν δημόσιον κήπον.

Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ δὲν εἶχε πολὺ ἐνδιαφέρον, διότι ἡ ναυτικὴ ἐκείνη πόλις εἶνε ἐντελῶς νέα καὶ κτισμένη ἐπὶ ὁμοιομόρφου σχεδίου, μὲ τοὺς δρόμους τῆς δὲ τοὺς κανονικωτάτους, ποῦ καταλήγουσιν ὄλοι εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον, εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν ἀσκήσεων, δὲν ἔλκυει κἂν τὴν προσοχὴν τῶν περιηγητῶν.

Ἐνῶ ἡ καλὴ μας μίς Σίμφων μᾶς συνώδεε μὲ τὸ νευροσπαστικὸν τῆς βήμα καὶ κατέγραφεν εἰς τὸ σημειωματᾶριόν τῆς τὰ ὀνόματα τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ποῦ ἐπωλοῦσαν, σωρεῖα κακῶν συμπτώσεων ἐσωρεῦοντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς καὶ παρεσκευάσαν τὴν δραματικὴν περιπέτειαν, ἡ ὁποία τερατώδεις τραγικώτατα τὰ ταξειδί τῆς καὶ τὸ ἴδιον μας ταξειδί...

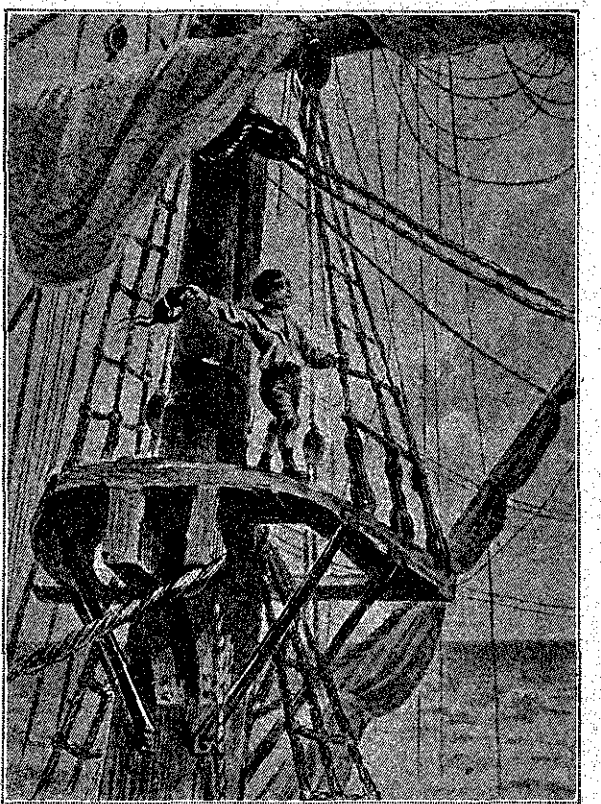
Ἐν πρώτοις, ἀντὶ τοῦ Λαυρεντόνη, δὲν εὐρήκαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον παρὰ ἕνα γραμματᾶκι τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ. Μᾶς ἔγραφεν ὅτι, ἐπειδὴ ἐπρόκειτο ν' ἀποπλεύσῃ μὲ τὸ πλοῖόν του πολὺ ἐνωρίτερα παρ' ὅσον αὐτὸς ἐνόμιζεν, δὲν κατῴρθησε νὰ λάβῃ παρὰ τρίωρον μόνον ἀδειαν διὰ νὰ μᾶς δεῖξῃ τὰ ἀξιοθέατα τοῦ ναυστάθμου. Μᾶς ὤριξε τόπον καὶ χρόνον συναντήσεως, ὅπου μᾶς

ἐπαρακαλοῦσε νὰ φθάσωμεν ἐγκαίρως. Ἀκολουθῶς, ἐνῶ ἐβάλαμεν τὰ καπέλλα μας διὰ νὰ ἐξέλθωμεν, ἡ μίς Σίμφων ἀδιαθετεῖ ἔξαφνα καὶ δηλώνει ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ.

Ἡ Φρανσίνα καὶ ἡ Μαρία-Ρόζα τῆς ἐπρότειναν νὰ μείνουν πλησίον τῆς, αὐτὴ ὁμως, φιλοφροποτέρα αὐτὴν τὴν φορὰν ἐξ αἰτίας τῶν ἰδικῶν τῆς πόνων, δὲν ἠθέλησε νὰ τὰς κάμῃ νὰ χάσουν τὴν διασκέδασιν των. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐξέφρασε καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν μας, παρελείψαμεν νὰ τῆς δώσωμεν τὴν ἐπιστολήν τοῦ Γκὺ, διὰ νὰ τῆς χρησιμεύσῃ ὡς διαβατήριον διότι εἶνε ἀπολύτως ἀπαραίτητος ἡ ἄδεια εἰσοδου, διὰ τοὺς ἰδιώτας ποῦ θέλουν νὰ εἰσέλθουν εἰς πολεμικὸν ναύσταθμον...

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐξέφρασε καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν μας, παρελείψαμεν νὰ τῆς δώσωμεν τὴν ἐπιστολήν τοῦ Γκὺ, διὰ νὰ τῆς χρησιμεύσῃ ὡς διαβατήριον διότι εἶνε ἀπολύτως ἀπαραίτητος ἡ ἄδεια εἰσοδου, διὰ τοὺς ἰδιώτας ποῦ θέλουν νὰ εἰσέλθουν εἰς πολεμικὸν ναύσταθμον...

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐξέφρασε καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν μας, παρελείψαμεν νὰ τῆς δώσωμεν τὴν ἐπιστολήν τοῦ Γκὺ, διὰ νὰ τῆς χρησιμεύσῃ ὡς διαβατήριον διότι εἶνε ἀπολύτως ἀπαραίτητος ἡ ἄδεια εἰσοδου, διὰ τοὺς ἰδιώτας ποῦ θέλουν νὰ εἰσέλθουν εἰς πολεμικὸν ναύσταθμον...

«Νὰ χαιρετήσω τὴν ἀπεράντον ἔκτασιν τοῦ ὠκεανοῦ...»

Τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον μας δι' ὄλα τὰ πράγματα τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, πολὺ γρήγορα ἀπεδίωξεν ἀπὸ τὸ πνεῦμά μας τὴν ἀνάμνησιν τῆς δασκάλας μας καὶ τῆς «ἀδιαθεσίας αὐτῆς» μετ' ὀλίγον δὲν εἶχαμεν πλέον μάτια, παρὰ διὰ νὰ βλέπωμεν, καὶ αὐτιά, παρὰ διὰ ν' ἀκούωμεν τὸν περιποιοτικὸν μας ὀδηγόν.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναύσταθμον καὶ κατελήξαμεν εἰς τὸ καταδρομικὸν Νόρφ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐτοιμὸν πρὸς ἀπόπλουν διὰ τὰ ὕδατα τοῦ Εἰρηνικοῦ.

(Ἐπιτετα συνέχεια) ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΝΟΣ [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Μ. Λαμπουριέ].

ΕΒΔΟΜΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΛΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1907

ΚΑΙ έρχομεθα σήμερα εις το Ξεσπλάωμα... Συλλογίζομαι ότι το Ξεσπλάωμα έλλοτε ήτο ζωηρότερον. Καί όμως σήμερα είναι αι μεγαλύτερα και τα μεγαλύτερα πρόνομα!

δύρα, κορυφαίοι, συμπλέγματα, εδσημα, διαγωνισμός με τα όλα του. Έπειτα το τριμήνικόν της συνδρομής, ή εξαμήνικα με 4,50, ή τριμήνικα με 2,50, — ιερόκολλα, ή έγγραφα — τα με τον κορυφαίο, τον και οι άπορώτεροι! Έπειτα οι κατά φύλλον αγοραστά, που έμπορούν να έχουν την διάπλαιν με τόσην εύκολιαν πληρωμής, 20 λεπτά την εβδομάδα!

Διατί άρα γ; Μήπως ή διάπλαισ απέκτησεν όσους συνδρομητάς ήμπορούσε ναποκτήσῃ και δέν υπάρχον πλέον διαθέσιμοι Έλληνοπάιδες; Μήπως δέν άρχκει σήμερα ή θερμός έκείνος ζήλος των παλαιότερων συνδρομητών, οι όποιοι άντελαμδόνοντο τό Ξεσπλάωμα ως καθήκον (πρός τον έαυτόν των, προς την διάπλαισιν, προς τους άλλους,) και ειργάζοντο μη αποβλέποντες ούτε εις τιμάς ούτε εις άμοιβάς;

Τό πρώτον βεβαίως δέν είναι αληθές. Χιλιάδες και μυριάδες άκόμη Έλληνοπαίδων άπάρχουν που θα ήμπορούσαν να έγγραφούν εις την διάπλαισιν, εάν την έγνώρίζαν, εάν την άνάβιθαν καταλληλώς, με πολλήν ή όλίγην προσπάθειαν εκ μέρους των καλών φίλων της.

Τό δεύτερον πιθανόν γ' αληθές. Άλλ' επειδή αυτό θα ήτο πολύ λυπηρόν, — διότι θα έμαρτυρούσε μεγάλην έγνοιασιν και άδιαφορίαν εκ μέρους σας, — εύχομαι έλοφύχως να τό διαφεύσῃ ο ζήλος, τον όποιον θα δείξατε τουλάχιστον εις τό μέλλον.

Καθώς σας είπα και εις τό προηγούμενον φύλλον, φέτος, ένεκα των διαφόρων απελευσιμών και ζημιών, έχομεν ανάγκην μεγαλύτερου Ξεσπλάωματος παρά ποτέ. Πρέπει εις τον κύκλον μας να προστεθούν πολλοί νέοι συνδρομηταί, διά να αναληρωθούν όσοι έλειψαν και θα λείψουν άκόμη κατ' ανάγκην. Καί αυτό δέν έμπορεί να γίνη άλλώς παρά με τό Ξεσπλάωμα. Ούτε ταξείδια εκδοικαυά να κάμνω έγώ, ούτε περιοδεύοντας άνταποκριτάς έχω τά μέσα να στέλλω, ούτε καν διαφημισεις εις τάς εφημερίδας να δημοσιεύω. Τό έργον λοιπόν της διαδόσεως του φύλλον — αυτό να τό ζεύρετε, — είναι άναθεμισμένον μόνον εις σας. Με μεγάλην ευγένειαν, με μεγάλην προθυμίαν, όλωςδιδόλου οικειοθελώς, τό άνεδείχθησαν οι προγενέστεροι σας συνδρομηταί, και άφοδ ή παράδοσις εξακολουθεί, νομίζω ότι τό άναδέχεσθε και σεεις οι νεώτεροι, οι σημερινοί, με την ίδιαν προθυμίαν και ευγένειαν. Ή σφάλλω; Όχι, όχι, δέν σφάλλω και είμαι βεβαία ότι ο έφε-

τεινός σας ζήλος θα τό αποδείξη. Γνωρίζω ότι δέν είναι τόσον εύκολον να ξεσπλάωσῃ κανείς και δέν σας άδικώ άν έως τώρα δέν κατορθώσατε μεγάλα πράγματα. Άλλ' εις τό έξής, διά τους λόγους που σας είπα, πρέπει να έντεινετε τάς προσπάθειάς σας. Σας παρακαλώ να ένεργήσετε διά τό Ξεσπλάωμα όσον έμπορείτε περισσότερο. Να μη τό άμείλησετε, και πρό πάντων να μην άπελιπίσθητε μετά τάς πρώτας άποτυχίας. Αυτό είναι τό μυστήριον: Τό Ξεσπλάωμα δέν θέλει μόνον καλήν διαθέσιν και εύλωτίαν: θέλει ύπόμονήν και έπιμονήν. Καί αυτή άκριβώς είναι ή παράκλησίς μου: να έπιμένετε.

Με τό προσέχες άλλον θα διανεμηθή προς όλους μία Άγγελία της Διαπλάσεως προς έγγραφήν συνδρομητών, (μολονστί διά τό Ξεσπλάωμα σας ή Άγγελία δέν είναι άπαραίτητος, άφοδ όσες εις ής ζωντανή Άγγελία της Διαπλάσεως.) Οι δέ Όροι του νέου Έβδόμενου Διαγωνισμού Ξεσπλάωματος, τον όποιον προκηρύσσω σήμερα, δημοσιεύονται κατωτέρω. Να τους άναγνώσετε όλοι μετά προσοχής, και ναρχίσετε άμέσως τάς ένεργείας σας.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α' — Ο Διαγωνισμός του Ξεσπλάωματος είναι έτήσιος. Θα λήξη δηλαδή την 30 Νοεμβρίου 1907 και θα περιλάβη όλους όσους μέχρι της ήμέρας εκείνης θα έχουσι πωλήσει φυλλάδια του 29ου έτους, ή έγγραφή νέους συνδρομητάς έτησίους, εξαμήνους; ή τριμήνους διά τό 1907.

Β' — Οι έγγραφοντες συνδρομητάς έτησίους, εξαμήνους ή τριμήνους θα λογαριάζονται ως διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, όσα θα σταλούν εν όλω προς τους ύπ' αυτών έγγραφόντας συνδρομητάς μέχρι της λήσεως της συνδρομής των. (Δηλαδή: ό έγγραφων έτησίον συνδρομητήν, υποτίθεται ότι έπώλησε 52 φύλλα, ό έγγραφων εξαμήνιον 26 φύλλα, τριμήνιον 13 φύλλα, δύο συνδρομητάς έτησίους; 104 φύλλα, κτλ.) Έπί τῆ βάσει ταύτη τά βραβεία άπονεμηθούν ως εξής:

Βραβείον πρώτης τάξεως

Τό βραβείον τουτο θάπονεμηθή προς πάντας όσους μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1907 θα έχουσι διαθέσει (είτε με αγοραστά, είτε με συνδρομητάς, είτε και με τά δύο) 520 φύλλα και άνω, δηλαδή φύλλα άναλογούντα προς έτησίαις συνδρομάς περισσότερας των δέκα. Όλοι των τούτων θα δημοσιευθή εις την «Διάπλαισιν» ή εις ήν, ο δέ διαθέσας τά περισσότερα φύλλα θανάκηνυθη Κορυφαίος και ή εις ήν του θα δημοσιευθή εν τῷ μέσῳ του συμπλέγματος των άλλων εις μεγαλύτερον σχήμα. (Άν εις τῷ Διαγωνισμῷ τουτου λάβουν μέρος και Μικροί Σύλλογοι ή ομάδες συνδρομητών άπο κοινού ένεργούντων προς έγγραφήν συνδρομητών ή πώλησιν φύλλων, τότε θανάκηνυθη χωριστά και Κορυφαίος των Όμάδων.)

Εις τους τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείου, εκτός της δημοσιεύσεως των ειόντων των, θα σταλούν ός δώρον βιβλία, εκ των ύπὸ του γραφείου μου εκδεδομένων, κατ' έκλογήν του βραβευθέντος: (ήτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης, ή συνδρομή Διαπλάσεως του επόλιόντος έτους, άλλα τίποτε άλλο εκτός αυτών.) Η αξία των βιβλίων τούτων θα είναι άνάλογος προς τό ποσόν των φύλλων, τά όποια διαθέσεν έκαστος. Καί ό μὲν κορυφαίος θα ύπολογισῇ 30 λεπτά δι' έκάστην δεκάδα φύλλων, οι δέ λοιποί της τάξεως ταύτης λεπτά 25. (Παραδείγματα χάριν, ό διαθέσας 1500 φύλλα, άν είναι κορυφαίος, θα παραγγείλη βιβλία αξίας φράγκων 45 (1500 Χ 0,3) άν δέ είναι άπο τους άλλους φράγκ. 37,50 (1500 Χ) 25.

Βραβείον δευτέρας τάξεως

Η τάξις αυτή θα περιλάβη έκείνους οι όποιοι μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1907 θα έχουσι διαθέσει (είτε με αγοραστά, είτε με συνδρομητάς, είτε και με τά δύο) άπο 52 έως 520 φύλλα, δηλαδή φύλλα άναλογούντα προς μίαν έως δέκα συνδρομάς.

Έκ τούτων θα βραβευθούν, και θα δημοσιευθή ή εις ήν των, οι είκοσιπέντε πρώτοι κατά σειράν, οι όποιοι θα έχουσι διαθέσει τά περισσότερα. Έάν δε συμπέση ό είκοστός πέμπτος να έχη διαθέσει τον αυτόν αριθμόν φύλλων μ' ένα ή περισσότερους; εκ των επομένων, τότε θα δημοσιευθή ή εις ήν και όλων τούτων, όσοιδήποτε και άν είναι.

Και προς τούτους; θα σταλούν βιβλία κατ' έκλογήν των, εκ των ύπὸ του γραφείου μου εκδεδομένων, με μόνην την διαφοράν, ότι ό μὲν πρώτος της τάξεως θα ύπολογισῇ 25 λεπτά δι' έκάστην δεκάδα φύλλων, οι δέ άλλοι λεπτά 20.

Έπαινος

Έπαινος θίπονεμηθή προς πάντας τους λοιπούς, και θα τοίς σταλούν ως δώρον βιβλία κατ' έκλογήν των, εκ των ύπὸ του γραφείου μου εκδεδομένων, αξίας 15 λεπτῶν δι' έκάστην δεκάδα φύλλων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1. — Έκτός των έτητίων συνδρομητών, δύναται τις να έγγραφή και εξαμήνους (άντι δρ. 4,50 διά τό Ξεσπλάωμα, και φρ. γρ. 5,50 διά τό Ξεσπλάωμα), καθώς και συνδρομητάς τριμήνους (άντι δρ. 2,50 διά τό Ξεσπλάωμα και φρ. 3 διά τό Ξεσπλάωμα). Πάσα παραγγελία πρέπει να συνοδεύεται άπαραίτητως ύπὸ του άιτιτίμου, άλλως δέν εκτελείται.

2. — Έφ' όσον έγγραφή τις συνδρομητάς, πρέπει να στέλλη έκίπστος τάς διευθύνσεις των και τό άντιτίμον της συνδρομής των, άνευ άναβολής, χωρίς δηλαδή να περιμένῃ να έγγραφή και άλλους διά να τους στείλη όλοι; μαζί.

3. — Έγγραφή νέου συνδρομητού διά να λογαριασθῇ ως ξεσπλάωμα, πρέπει ό έγγραφων αυτόν να έχη ήδη πληρώσει την συνδρομήν του διά τό ίδιον έτος, δέν είναι όμως ανάγκη να έχη και ψευδώνυμον.

4. — Αί έγγραφα των άπόρων λογαριάζονται εις τό Ξεσπλάωμα; επίσης θεωρείται ως ξεσπλάωμα του έμβόλιμου τό άντιτίμον συνδρομητού και ή έντός του ίδιου έτους; άνανέσις τριμήνου ή εξαμήνου συνδρομής; νέου συνδρομητού, έγγραφόντος είτε ύπ' αυτού, είτε και ύπὸ άλλου. (Η άπ' εθείας όμως άνανέσις των τριμήνων και εξαμήνων δέν λογαριάζεται εις τό ξεσπλάωμα.)

5. — Έάν είναι τις κάτοχος Μετοχής της Διαπλάσεως, και εάν διαθέση τά αποκόμματα (coupons) της Μετοχής του, δια ή τινά, και εάν οι αγοραστά των αποκομμάτων, όλοι ή τινές, αγοράσουν και αύτοί Μετοχήν και διαθέση έκαστος τά αποκόμματα της δια ή τινά, — ότε και έγγραφονται αυτοί συνδρομηταί εις την διάπλαισιν δι' έν έντος, ή μίαν εξαμήνιον, ή μίαν τριμήνιον, — εις τό ξεσπλάωμα του πρώτου κάτοχου της Μετοχής, χωρίς καν να μὲς ειδοποίησῃ (διότι πιθανόν και να μη τό γνωρίζῃ), προστίθενται εις, δύο, τρεις ή τέσσαρες συνδρομηταί, έτήσιοι, εξαμήνιοι ή τριμήνιοι, αναλόγως των δια της Μετοχής του έγγραφόντων έντός του έτους.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτορ της Διαπλάσεως δύναται να γίνη πῶς συνδρομητής, αναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ήτοι εύρισκων αγοραστάς. 2. — Έκαστον φύλλον τιμάται λεπτά ή φρ.

φρ. 0,20. Τα δέ διπλά φύλλα λεπτά ή φρ. 0,40.

3. — Τα φύλλα στέλλονται προς τους πράκτορας, οι όποιοι φροντίζουν να τά παραδίδουν εις τους αγοραστάς των, να εισπράττουν τό άντίτίμον και να μου τό στέλλουν. Φύλλον άπ' εθείας προς αγοραστήν δέν στέλλεται.

4. — Ο αγοραστής ούδέν δικαίωμα χείρει. Διά ναποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητού (α λαμβάνη δηλ. μέρος εις την Άλληλογραφίαν και εις τους διαγωνισμούς, να τῷ στέλλεται τό φύλλον άπ' εθείας εις τῷνομά του μ' έντυπον ταίριαν, κτλ.) πρέπει να προληφῇ μίαν τριμήνον τουλάχιστον συνδρομήν. Άλλ' άν θέλῃ να λάβῃ και ψευδώνυμον ίσχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1907, τότε πρέπει να προκαταβάλῃ και 1 φράγκον, — ως έκανονίσθη διά πάντας τους συνδρομητάς άνεξαίρετως.

5. — Χάριν εύκολίας στέλλω προς τους Πράκτορας επί πιστώσει φύλλα μόνον ενός μηνός. Άλλ' άν εις τό τέλος του μηνός δέν μου στείλουν τό άντίτίμον των φυλλαδίων, τά όποια έχῆνται διά τους αγοραστάς των, παύω την περαιτέρω άποστολήν, άνευ προειδοποιήσεως, και ούτε τους συμπεριλαμβάνω εις τον διαγωνισμόν άν δέν εξοφλήσουν τό χρέος των, — με τό δικαίωμα να δημοσιεύσω και τά όνόματά των.

Κανόν γενικός: — Απαγορεύεται πάσα μεταβίβασις και μεταγραφή Ξεσπλάωματος. Αιτήσεις συνδρομητών ή Συλλόγων περί μεταγραφής Ξεσπλάωματος γενομένου ύπ' άλλου ιδιοκτήτου και έγγραφόντος ήδη εις τό βιβλίον μας επ' όνόματι του, ούδόλους λαμβάνονται ύπ' όψει.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΔΙΓ' ΑΠ' ΟΔΑ

Μετεωρολογία με τον καφέ.

Άν είναι αλήθεια, όπως λέγει κάποιος κωμωδομανής μετεωρολόγος της Ευρώπης, ότι ήμπορούμεν να προβλέψωμεν τον καιρόν που θα κάμη όλην την ήμέραν άπο τον τρόπον που θα λυώσῃ ή ζάχαρη εις τον πρώτον καφέ μας, — ά! με τότε ο καφές συνδυάζει πραγματικώς τό τεργόν με τό ωφέλιμον!

Λέγει λοιπόν ο μετεωρολόγος ότι άρκει να ρίψετε ένα ή δύο κομμάτια ζάχαρη εις τον καφέν (σκέτον καφέν έννοείται), και να παρατηρήσετε τάς φυσαλίδας του άέρος, οι όποια θ' αναβούν εις την επιφάνειαν. Άν αι φυσαλίδες νταχθούν άμέσως και με όρμην άπο τό κέντρον προς την περιφέρειαν, θα πέση πολλή βροχή. Άν προχωρήσουν με όχι μεγάλην βίαν προς την ίδιαν διεύθυνσιν, θα πέσουν μόνον όλίγες ψιγάδες. Άν όμως μένουν εις τό κέντρον, τότε άφευκτως ο καιρός θα είναι καλός.

Δοκιμάστε, και μου γράψετε τό αποτέλεσμα των παρατηρήσεών σας. Άν αι προρρήσεις όμως του φλυτζανιδού σας δέν επαληθεύσουν, θα είπη ότι ο καφές σας δέν είναι πρώτης ποιότητος ή ότι... δέν είναι έπιτυχίμενος εις τό ψήσιμο...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Άμύητος Γελοιοποιός: — Δός μου καφέ, καλέ μαμά... Η μαμά του: — Δέ σούδωσα;... μουμούρα! Ο Άμύητος Γελοιοποιός: — Μα χείνο δέν τον ήπια γώ... Τόν ήπια ή κουλούρα!... *Εσάτη ύπὸ της Έλληνικής Φουστάνελλας [Ε]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ.

Ο Σύλλογος «Έλληνομίαν» [δΕ] — (Έλληνοική Φουστάνελλα και Φλοίσβος της Θαλάσσης) ένέγραφε διά τό έτος 1907 τον ύπ' αριθ. 26 άποσταθμένα άπορον.

Έβγε και πάλιν τον Σύλλογον, ο όποιος με δύο μέλη μόνον κάμνει τόσα καλά. Φαντασθήτε άν είχε και περισσότερα!

ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΟΔΗΓΙΑ

διά τους Πράκτορας; και όχι μόνον διά τους Πράκτορας, άλλα και δι' όλους όσοι συλλαβάσσονται με τό Γραφεϊόν μου: Καμίαν φράσιν ύπάρχει δυσκολία να στείλη κανείς άπ' έξω μικρόν ποσόν, πενήντα λεπτά, είκοσι λεπτά, κτλ. διά μίαν του παραγγελίαν. Οι φίλοι μου; λοιπόν έμπορούν να μου στείλουν διαμίας εν ποσόν μεγαλύτερον (5 φράγκα, 10 φράγκα, όσα θέλουσι) και να τό έχω εις πιστώσιν των. Τότε, διά κάθε μικράν των παραγγελίαν δέν θα είναι ανάγκη να μου στέλλουν και τά χρήματα, άλλα να μου γράφουν άπλως «χρεώσατε τον λημόν μου». Έννοείται ότι άμα ή πιστώσις των εξατληθή, πρέπει να την άνανέωσουν.

γράφης συχνά. Τι ώραία τά παρισινά θέατρα; Έχεις δικαίον να λέγης ότι θα διαχθήσῃ πολλά εκεί, τά όποια θα ήμπορούσε ύσως να χρησιμοποίησῃς όταν επιστρέψης εις την Ελλάδα. Πού; ζεύρει! δέν είναι δύσκολον να ίδρύσῃς καμμίαν Νέαν Σκηνήν σαν τον κ. Χρηστομάνον.

Και άλλον παλαιόν φίλον μου επαναφέρει σήμερα ή επιστολή του Κεντριού: τό αγαπητόν μου Ταπεινόν Γιασεμί. Να ίδούμε όμως θα μείνη; Διότι αυτό είναι τό ζήτημα!

Όραίας επιστολάς μου έγγραφαν αυτήν την εβδομάδα και οι εξής: Μαροναία, Έσμεράλδα Λικηγόρος της Νεολαίας, Φλοίσβος της Θαλάσσης, Χάχας και Φίλη των Ζώων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όσοι σκεπείστε να κρατήσετε τό ψευδώνυμον που έχετε φέτος, ή να πάρετε νέον διά τό 1907, έμπορείτε χάριν εύκολίας να μου στείλετε την δραχμήν ή τό φράγκον του δικαιώματος μαζί με την άνανέωσιν της συνδρομής σας, άπό τώρα, άδιάφορον άν ή εγκρίσις του ψευδωνύμου θα δημοσιευθή εις τό πρώτον φύλλον του Δεκεμβρίου, όταν αρχίξῃ τό έτος μας.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προσείνουν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ίσχύον διά τό έτος τουτο, προς τους έχοντας ψευδώνυμον επίσης ίσχύον διά τό έτος τουτο. Προτάσεις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηχημένα, δέν δημοσιεύονται.]

Μικρά Μυστικά επιθυμούσι νάνταλλάξουν: ή Γλυκεία Έλλάς με τον Παλιόν Μακεδονικής Καρδίας, Έσπιτωμένο Βασιωνάκι και Γλυκό Φιλάνο — ό Βίκτωρ Οδύνη με τό Κοντιόρογο και Υπέρ Πατριδός — ή Αιγυπτιαία Άσθηά με τό Μαγευμένο Άνθος, Προτωμαγιά, Βομών της Έλευθερίας και Μαργαριτα δέ Λαού — τό Αρροστεφανομένο Κύμα με την Ήλιόλουστον Πρωϊαν και Νύκτα της Καστίλλας — ή Χιονισμένη Περιοστέρα με την Διακρινόσαν Άρσασκαίδα, Δούμισσαν των Ζαλώνων, Γλυκό Φιλάνο, Γόνδολαν της Βενετίας, Κίτρινον Ντόμινο και Άφρα — ό Κριτάλος με την Άδραν του Πηλίου — τό Κοστιάλλιον Σπήλαιον με την Κάμερον, Ρυολέττον, Χλόνη, Έθνικόν Λάβαρον και Όνειροπόλον της Δόξης — ό Δεσμός Φιλίας με τον Όνειροπόλον της Δόξης, Ιωάνναν Δάκ, Νοσταλρόσαν Δεσφίαν και Έθνικόν Όνειρον — ό Βομών της Έλευθερίας με την Μαργαρίταν του Άγρού, Όνειροπόλον Ψυχής, Ψυχικήν Τρικυμίαν και Έσθηό Διαβολάνο — ή Έσθηή Έσπερα με τον Παλιόν Μακεδονικής Καρδίας, Ισπότην των Λευκών Όρειών, Σημίαν της Έλευθερίας, Πετριών Καρδίας και Φιλελευθέραν Κορσσαν — ή Κροκόσπελος Ηώς με την Δούμισσαν των Ζαλώνων, Αιμιλίαν Ειμαριώνη και Έμπνευσμένην Μουσιών — ό Παλιόστος Μπελάφραγος με τό Υπέρ Πατριδός, Ροδοστεφανομένο Ηρω, την Τρίτην (7 Νοεμβρίου) που θα ξαναγίνη ή αναβληθείσα δική, ο κ. Παπαδόπουλος θα έλλῃ ως μαρτυς πάλιν εις την Σύρον και τότε θα λάβῃ την ευχαριστήσιν να σέ γνωρίσῃ!

Η παλαιά μου φίλη Έσθηά Καμείλια μου γράφει σήμερα άπο τό Βερολίνον. Πόσῃ ευχαριστήσιν μου έπροξένησεν ή επιστολή της και τί ώραία χρόνια που μου ένθύμισε! Την ευχαριστώ πολύ, καθώς και ο κ. Φαίλαν που τῷ ένθυμείται, και ή μικρά Κάκια που την ανταπατάεται.

Παιδική Άγάμησις, δέν ύπάρχει άλλος τρόπος να μη αντρείπει τάς φίλας σου, παρά να μου γράψης συχνά και να έχῃς πάντα δύο λόγια μου. Η άπάντησίς σου έληφθη. Λήθη, ή αβυσζία σου μου άρσει τόσον πολύ, που άλλο δέν εύχομαι παρά να μου

Βεβζίως, Ροδοστεφανομένο Ηρω, την Τρίτην (7 Νοεμβρίου) που θα ξαναγίνη ή αναβληθείσα δική, ο κ. Παπαδόπουλος θα έλλῃ ως μαρτυς πάλιν εις την Σύρον και τότε θα λάβῃ την ευχαριστήσιν να σέ γνωρίσῃ! Η παλαιά μου φίλη Έσθηά Καμείλια μου γράφει σήμερα άπο τό Βερολίνον. Πόσῃ ευχαριστήσιν μου έπροξένησεν ή επιστολή της και τί ώραία χρόνια που μου ένθύμισε! Την ευχαριστώ πολύ, καθώς και ο κ. Φαίλαν που τῷ ένθυμείται, και ή μικρά Κάκια που την ανταπατάεται.

λον Ψυχήν, "Ονειρον της Πατριδος και 'Ελλη-
 ληνικόν Πνεύμα" — δ Φλοίσβος της Θαλάσ-
 σης με την Λάτριδα της Φύσεως, Λάτριδα
 του 'Ωραίου, Διαβατικό Περιστεράκι, Χρυ-
 σοπτερόνιον "Ονειρον και 'Ελληνικήν Φου-
 σιανέλλα" — ή Φιλόπαρις 'Ελληνοπούλα με
 τον Φλοίσβον της Θαλάσσης, 'Εθνικήν 'Αμν-
 ναν, 'Αστρον της Αύγης, Παιδί της Καρ-
 διας και 'Ενδοξον Μεσολόγιον — δ 'Αγγελος
 Αύγειος με την Χρυσάχη, 'Αστρον της
 Αύγης, Αιτωλικήν Αύγην και Κεντρί — ή
 Αύρα του Βερμίου με το 'Ηρωϊκό 'Αρκάδι,
 Ζήτω ή Πατρις, Χώραν 'Αλεξάνδρου, 'Ελ-
 ληνικήν Ναυαρχίδα και Ζήτω ή Μακεδονία —
 ή Νύξ της Καστέλλας με το Κράτος της
 Φαιδρότητος, Ψυχικήν Τρικυμία, 'Εθνικόν
 "Ονειρον, Διπλωμάτην και Κύριον 'Ασμα —
 ή Ναυτοπούλα του Μεσολόγιου με το
 "Αστρον της Αύγης" — ή Φλογέρον του Βο-
 σκού με τον Κρόταλον, Φίλην των Ζώνων και
 Κεντρί — ή Νηρηίς του Εδρώτα με τον Πα-
 ρήγορον 'Αγγελον, Παλιότατον Μπελφαγκό,
 Χλόην και Εύνην 'Επιγενοίον — ή Γλυκεία
 'Ανάμνησις με το 'Ανθος της Εδαισθησίας
 και Διακρίθεισαν 'Αρακαϊάδα — ή 'Ωραία
 Τουρλίς με το Πνευμάτιον "Ονειρον, Βασιλί-
 σον των 'Ανθέων, Δαιμονιόμο Τριαντά-
 φυλλο, 'Αγγελον Αύγειον και 'Ανθος της
 Εδαισθησίας — ή Παιδική 'Ανάμνησις με τον
 Ριζολέττον και Κουροπάτην — το Μύρον
 της Καρδιας με το Θύμα του Φθόνου, Με-
 λαγχροϊκό 'Ελληνοπούλο, Κράτος της Φαι-
 δρότητος, Φλογέρον του Βοσκού και Δαιμον-
 ιόμο Τριαντάφυλλο.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους
 της: Άφρον του Βερμίου (περί 'Αρχιτεκτο-
 νικής δέν γνωρίζω) Ταχυδρόμον της Ειρήνης
 (σου τό έστειλα, και έπιστράφη, και πάλιν
 σου τό έστειλα) Νύκτα της Καστέλλας (μό-
 νον προτάσεις; τίποτε άλλο δέν έχεις να μου
 πης;) Νηραιδαν του Εδρώτα και Κροκόπε-
 πλον 'Ηώ (που αυτήν την φοράν μου έγρα-
 φαν μαζί;) Γλυκείαν 'Ανάμνησιν (σου έστειλα
 τά τετράδια σ' ευχαριστώ πολυ-πολυ δια
 τάς ενεργείας δέν είνε δύσκολον να βρής καμ-
 μία μεγαλότερη...) 'Υπερήφανον Φοίνικα
 (έκτενης ή περιγραφή σου, αλλά ώρασιότατη)
 'Ωραϊαν Τουρλίδα και Πυργίαν Καλλιτέχνίδα
 (και αυτά έπιστης μου γράφουν σήμερα μαζί.)
 'Αλκιμον Νεότητα (καμένα άπ' αυτούς, ώστε
 γράψε τους) Δαφροσπηή Σημιαίαν (δχι, δέν
 σε παρεξήγησα δια την μακράν σιωπήν σου,
 και σ' ευχαριστώ πολυ δι' οσα γράφεις.)
 "Ονειροπόλον της Δόξης (πραγματικώς, ή
 προελογική κίνησις δια το Δημοψήφισμα
 είνε ζωηροτάτη: μονόβη ότι πολλοί ενέργεται
 γίνονται.) Μέγαν Κωνσταντινον (σήμερα τά
 10 φράγκα ισοδυναμοῦν προς 11 δραχμάς)
 Ρέμβην (βεβαίως μουσικόν· αι προτάσεις σου
 είνε τό προσεχές.) 'Ιππότην των Λευκών
 "Ορέων (τό περιοδικόν ευχαριστως θα τό συ-
 στήσω όταν ιδώ τό ά φύλλον και κρίνω ότι
 ή ύλη του είνε αξιανάγνωστος: όσον δια την
 φωτογρ. μηχανήν, πρέπει να στείλης Μικράν
 Αγγελίαν επί πληρωμής) Μύρον της Καρδιας,
 Παλλάδα (ευμορφον τό Π. Πνεύμα.) 'Ανθος
 'Ανθέων (έκαμε τρείς ήμέρας να σου όμι-
 λήση; πολυ!) 'Αγνήν Καρδίαν (ευχαριστώ
 δια τά ωραία δελτάρια: τί θέλεις να σου άπαν-
 τήσω; Διαγωνισμός με αυτούς τους όρους δέν
 εμπορεί να γίνη) Γλυκείαν 'Ελλάδα (εύχομαι
 περαστικά) 'Ιον τό 'Εθνος (βεβαίως θα
 λάβης) Γοργόφρετην Νίην (εις τό άγγλικόν
 κείμενον έτυπώθη cor intend αντί «for
 intend»: τώρα έξηγήσε το' είνε κ'ένα λάθος
 άκόμη αντί heyholes, γράψε keyholes)
 'Αριελ κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 1
 Νοεμβρίου θάπαντήσω εις τό προσεχές.

Γονείς και κηδεμόνες!
 'Ασφαλίσατε την ζωήν
 σας και τό μέλλον των
 τέκνων σας εις την μεγα-
 λην άσφαλιστικήν εταιρίαν
"ΡΩΣΣΙΑ"
 *Ασφάλεια: Ζωής, προικοδοτήσεως,
 πνυρός, δυστυχημάτων, μεταφορών, θρασ-
 σεως δέλων.
 *Υποκατάστημα εν 'Αθήναις 'Οδός Σταδίου 21

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Αί λύσεις δεκται μέχρι της 7 Δεκεμβρίου
 [Ο χάρις των λύσεων, επί των οποίων δέν να
 γράψωσι τάς λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι,
 πολεείται εν τφ Γραφείω μας εις φακέ-
 λους, άν έμιστος περιέχει 20 φύλλα
 και τιμάται φε. 1.]

599. Δελίγριφος.
 'Εάν σηκώσεται πρωί,
 τό πρότόν μου γνωρίζεις
 Με τάλλο μου, ως όσπριον,
 πολλάκις γευματίζεις
 Τό σύνολόν μου είνε φυτόν
 Γνωστόν ως φαρμακευτικόν.
 *Εστάλη υπό του Μικρού Δοκίμου

600. Αναγραμματισμός.
 "Όσο καλά κ' εν κελαδῶ,
 Πουλί να μη μαρίσης,
 Γιατί θα γίνω ένας θεός
 'Αν μάναγματιστήσης.
 *Εστάλη υπό του "Ονειρου της Πατριδος

601. Αίνιγμα.
 Οι 'Ελληνες τό έχουν
 Ο 'Ελλην όμως όχι!
 Οι Τούρκοι δέν τό έχουν
 Ο Τούρκος όμως τώχει.
 *Εστάλη υπό του Φαληκίου Φλοίσβου

602. Κυβόλεξον.
 * * * * * = Ζῶν κατοικίδιον.
 * * * * * = Πρόσωπον της 'Αγ. Γραφής.
 * * * * * = Ζῶν χρήσιμον.
 * * * * * = Μόνος χρόνου.
 *Εστάλη από τό 'Ηρωϊκόν 'Αρκάδι

**603. Μαγικόν Γράμμα μετά 'Εξα-
 γώνου.**
 Τη άνταλλαγή δύο γραμ-
 μάτων εκάστης των κά-
 τωθι λέξεων δι' ενός άλ-
 λου, πάντοτε του αυτού,
 να σχηματισθοῦν άλλαι τό-
 σαι λέξεις σχηματίζουσαι
 κατά σειράν τό άνωτέρω εξαγώνου:
 Θεός, Τίτος, δεινός, ζωμός, ξένη.
 *Εστάλη υπό 'Αντίβα του Καρχηδονίου

**604-607. Κεχυμμένα και άντε-
 στραμμένα όνόματα ποτιμῶν.**
 1.— Πάντες οι εν 'Ηπειρω 'Ελληνες πατριῶται.
 2.— Όφελεί ή σόδα πολυ εις τό στομάχι.
 3.— Σπανίως οι ξανθοί έχουν μάυρα μάτια.
 4.— Πόσον ή ράβδος τιμάται;
 *Εστάλη υπό του Δημοδόκου

608. Μαγική Εικών άνευ Εικόνας.
 Ο Διδάσκαλος συζητεί μετά της επιτρο-
 πής των Σχολείων περί αποβλητέων μαθη-
 τῶν. 'Εξάφνα δεικνύει έμέ και λέγει: Δια
 τους άλλους καλά αυτόν όμως τον μαθητήν
 δέν εμπορώ να τον αποβάλλω, διότι είνε ό
 καλλίτερος της τάξεως. 'Εγώ τότε, ακούσας
 τό ψευδώνυμόν μου, είπα: — Παρών! — Ποίος
 είμαι;
 *Εστάλη υπό του ζητουμένου

609. Ποικίλη 'Αμροσιχίς.
 Τα πρώτα γράμματα των ζητουμένων λέ-
 ξων αποτελούν άκρωτήριο, τα δέ πέμπτα
 όμηρικόν βασιλέα:
 1, Νήσος Ιστορική 2, Χώρα της 'Ασίας
 3, 'Αρχαίον όνομα ποταμού 4, Ηβλίς της
 Τουρκίας 5 'Αρχαίος θεός 6, Κάμνει άέρα
 7, Μέρος της οικίας 8, Θεά.
 *Εστάλη υπό του Στεφάνου της Ελευθερίας

610. Γρίφος.
 I I I
 I γής I νοι I ως
 I σφρα I I ογο I
 I I I
 *Εστάλη υπό του Μάρτυρος της 'Ελευθερίας

ΛΥΣΕΙΣ
 των Πνευματικῶν Ασκήσεων του φύλλου 38.

479. 'Αντίφος (ά, τύρος) — 480. 'Ασία,
 (Α, σ, Α.) — 481. Τρόγος-τρογός.
 482. ΑΙ ΓΑΙ Ο Ν 483. 'Οργή γι-
 ΑΙ ΣΙ Ω Π Ο Σ λούνην όλιγον Ι-
 ΚΥ Α Ν Ο Υ Ν σχνύ. ('Η άνάγνω-
 Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ σις κατά στήλας εξ
 Β Α Ι Κ Α Λ Η αρχής, προχωροῦσα
 Α Ν Θ Ε Μ Ι Σ ελικοειδώς.) — 484.
 Α Ι Τ Ρ Ι Α Ι 'Ανεμομαζώματα,
 διαβολοσκορπίσμα-
 τα. — 485-488. Τη άνταλλαγή δια του MN:
 σεμνός, άμνός, νήμα, σκύμνος. — 489. — Ε-
 ΣΤΙΑ, ΠΑΡΟΣ, ΑΓΑΪΗ ('ΕΠΑΜΕΙΝΩΝ-
 ΔΑΣ, ΣΑΓΗΝ, ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ, ΙΟΥΔΑΣ, 'ΑΣΗ-
 ΜΑΝΤΟΣ.) — 490. Μένησο πλουτόν τους πέ-
 νητας ευεργετεί. — 491. Κρόσσος 'Αλυν δια-
 βας μεγάλην άοχήν καταλύσει. (Κ-ρ' εις ο-ς-
 άλλην δια θα-ς-μέγα λιν-έρχειν-κα, τα λ' εις ι.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις λεπτά 10, δια δέ τους συνδρομητάς μας
 λεπτά 5 μόνον. 'Ελάττωτος όρος 10 λέξεις, δηλαδή και
 αι άδελφότεροι των 10 πληρόνται ως να ήσαν 10.]

Γνωστοποιώ ότι εις τό Δημοψήφισμα θα
 υποστηρίξω τό 'Υπερ Πατριδος. — Ση-
 μαία της 'Ελευθερίας. (5'—252)

Για τή γιορτή σου, αγαπητέ Δημητράκη,
 εύχομαι χρόνια πολλά. — Πολυθέλητος
 Νεότης. (5'—253)

Κανείς από τους αγαπητούς συναδέλφους
 δέν θάρνηθη να δώση ένα ψήφον...
 'Υπερ Πατριδος. (5'—254)

Υπερευχαριστώ Φιλελευθέραν Κοήσοαν δι'
 όποστηρίξιν της. Εύλαδώς δ' αϊτούμαι
 ψήφον και λοιπών συναδέλφων. — Ζήτω ή
 'Ενωσις. (5'—255)

Υπερευχαριστώ "Ονειρον της Δόξης και
 'Αγγελον Αύγειον δι' έξοχα Μικρά
 Μυστικά των. — Γλυκεία 'Ελλάς. (5'—256)

Χαίρω πολυ, Βομή της 'Ελευθερίας, όπου
 έγιναν γενίτονες' ος πληροφοροῦ δέ
 ότι ή Νηρηίς του Πηγειου πρό πολλου άνεχώ-
 ρησεν εξ 'Αθηνών. — Δάκρυ των 'Ανθέων.
 (5'—257)

Αγαπητή μου Μπιμπή! δέν είπα δά να με
 λησημονήσης όλως διόλου. — Νηρηίς του
 Πηγειου. (5'—258)

Τό θραύτατον ψευδώνυμόν σου, Σημιαί
 της 'Επανάστασεως, άρμένιος θέλω υπο-
 στηρίξην εν Δημοψήφισματι. — 'Εθνική Ψυχή.
 (5'—259)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
 Συνιστώμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθεις παρασόν εις την χάραν ήμῶν ύπηρεσίας
 και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Έσωτερικού:	Έξωτερικού:	Έσωτερικού λεπ. 20. Έξωτερικού φε. χρ. 0,20.
Έτησία... δρ. 8,—	Έτησία φε. χρ. 10,—	Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
Έξάμηνος... > 4,50	Έξάμηνος > > 5,50	τιμῶνται έκαστον λεπ. 25 (φε. 0,25).
Τριμήνος... > 2,50	Τριμήνος > > 3,—	
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
		Όδός Εθνικήν άρ. 38, παρά τό Βασιλικόν.
Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος	Έν 'Αθήναις, 11 Νοεμβρίου 1906	Έτος 28ον.—'Αριθ. 50

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'. (Συνέχεια)
 Είς αυτό τό πλοϊον έπρόκειτο να έπι-
 βιασθῆ ή φίλος μας σηματοφόρος. Ο κυ-
 βερνήτης, ειδοποιηθείς από αυτόν, είχε
 την άκραν καλωσύνην να μάς δεχθῆ εις
 τό πλοϊόν του και να μάς περιφέρη δια
 να ιδώμεν όλον τό σκάφος.
 'Επάνω εις τό κατάστρωμα ήσαν το-
 ποθετημένα δύο μεγάλα κανόνια' τό έν
 εις την πρύμνην, επί φυγήν, και τό
 άλλο εις την πώρραν, επί δίωξιν, —
 όπως λέγουν εις τό πολεμικόν
 ναυτικόν. 'Αφού τά είδαμεν,
 εκάθησαμεν και έχάσκαμεν με
 τό περίπλεγμα των σχοινίων,
 έξαρτίων, άγομένων και λοι-
 πών, όταν ή κελυστής των
 άρμένων μάς έπλησίασε και
 μάς έπρότεινε να σκαρφαλώ-
 σωμεν εις τά ύψη του μεγάλου
 ιστού. Ο 'Ιάκωβος και ή Γιώρ-
 γης έκαμαν πῶς δέν ήκουσαν,
 εγώ όμως έδέχθην με μέγα-
 λον ένθουσιασμόν, και ή μπα-
 μπάς είχε την καλωσύνην να
 μου δώση την άδειαν ν' αναβῶ.
 Συνέστησεν, έννοείται, εις τον
 ύπαξιωματικόν να με προσέχη.
 'Εμπρός εγώ και όπισω αυ-
 τός, έσκαρφαλώσαμεν εις τά
 έξάρτια, έως τό μεγάλο θωρά-
 κιον. 'Όταν έστάθην εκεί επά-
 νω, εκυριεύθην από έν είδος
 θρησκευτικῶ σεβασμοῦ κ' έ-
 θγαλα τον σκουφόν μου δια να
 χαιρετήσω την άπέραντον έκτα-
 σιν του ωκεανού... (*)

Δέν έμεινα όμως έως εκεί'
 έσκαρφαλώσα ύψηλότερα από
 με, έπέρασα επάνω από τους δό-
 λωνας (γάμπιες) και έφθασα

εις την κεραϊαν του φώσωνος (παπαφί-
 κου). Τότε μ' εκυριεύσε τό άλλόκοτον
 συναίσθημα του κενού και του άπεράν-
 του διαστήματος. Κάτω από τά πόδια
 μου έδλεπα ένά δάσος από σχοινία και
 κεραϊάς, και κάτω-κάτω τους έξαδέλφους
 μου σαν πυγμαίους.
 "Όταν κατέβην, ή κυβερνήτης μου
 έσφιξε τό χέρι.
 — Παληκάρι μου, μου είπε, τώρα
 πια είσαι σωστός θωρακίτης' έλπίζω ότι
 δέν θα μείνης έως αυτού.
 Ο 'Ιλιγγος τον όποϊον άπέφυγα εις
 τό ύψος των κεραϊών, έστροβίλισε μέσα

στο μυαλό-μου με αυτά τά λόγια' κ' έ-
 φώναξα:
 — Ω, γαί!... έλπίζω να κυβερνήσω
 κ' εγώ μεγάλα καράβια, όταν μεγα-
 λώσω...
 Ο κυβερνήτης έγέλασε με την άπάν-
 τησίν μου και διέταξε τον ύπαξιωματι-
 κόν, που με είχε συνοδεύση, να μου έγ-
 χειρίση τό δίπλωμα επιτίμου θωρακίτου,
 τό όποϊον δίδουν συνήθως εις όσους ανα-
 βουῦν δια πρώτην φοράν εις τά κατάρ-
 τια...
 Ο περίπατος έξηκολούθησεν εις τό
 πυροβολείον, όπου οι ναῦται έχουν ό,τι
 χρειάζεται δια τον καθημερινόν
 βίον' την «βυτινήν» με τό νερό
 δια να πίνουν, την «άπτραν»,
 όπου εύρίσκουν φωτιά δια τες
 πίτες των...
 — Τίποτε δέν μάς λείπει,
 ως βλέπετε, κύριόι, ούτε καν
 ή μυλόσ του καφέ, — μάς εί-
 πεν ένας ναύτης, ενώ μάς
 έδεικνυε ένα είδος άνέμης, ή
 όποία πραγματικώς όμοιάζε
 με πελώριον μύλον, από εκεί-
 νους που μεταχειρίζονται εις
 μερικούς τόπους δια ν' άλέ-
 θουν καφέ.
 — Θα είσθε φοβεροί καφε-
 δοπόται, ως φαίνεται! έφώ-
 ναξεν ή Γιώργης. Τόσο με-
 γάλος μύλος!...
 — Χέμ! χέμ! τον διέκο-
 ψεν ή Γκύ. καλά που δέν ος
 ήκουσαν οι ναῦται μας, αγα-
 πητέ μου, είδειμή δέν θα έγλυ-
 τώνατε από τό κόρο που τρα-
 βουῦν όσοι την πάθουν με τό
 κλασικόν των χωρατό δια τον
 εργάτην.
 — 'Αλήθεια, τί άφρημέ-
 νος που είμαι! άπήντησεν ή
 Γιώργης' δέκα φορές έως τώρα
 έχω ακούση να έξηγοῦν πῶς
 λειτουργεί αυτός ή ειδικός
 μοχλός, με τον όποϊον σηκώ-

(*) 'Ιδε εικόνα εις την σε-
 λίδα 389.
 «Ο κυβερνήτης μου έσφιξε τό χέρι...» (Σελ. 393, στ. β'.)